

سند راهنما

تقویت رابطه بین ارائه دهندگان خدمات مربوط به خشونت جنسی (GBV) و زنان جوامع
مختلف

و

راه اندازی نقاط مرکزی GBV ویژه زنان و دختران

نوامبر 2020

MINISTRY OF LABOUR AND SOCIAL AFFAIRS
GENERAL SECRETARIAT
FOR FAMILY POLICY AND
GENDER EQUALITY

KEOI
ΚΕΝΤΡΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΓΙΑ ΣΕΒΑΣΤΑ ΙΣΟΤΗΤΑ

قدردانی.....	3
فهرست عبارات مخفف.....	4
1. مقدمه.....	5
تبعیض به عنوان مانعی در مسیر ارائه خدمات.....	5
شناسایی نقاط مرکزی اجتماعی زنان.....	5
2. هدف.....	6
3. روش.....	6
(FPs) شناسایی و استخدام زنان. نقطه مرکزی اجتماع.....	6
(FGD) بحث گروه متمرکز.....	7
نشست آموزشی.....	7
جلسات پیگیری.....	8
ملاحظات کووید-19.....	8
4. روند/یافته ها.....	8
مباحث گروه مرکزی.....	8
نشست های آموزشی.....	9
جلسات پیگیری.....	10
5. تاثیر روند بر زنان و جوامع آنان.....	11
6. پیشنهادها.....	11
A. تسهیل مشارکت زنان.....	11
a. بلیت رقت و امد.....	12
b. ایجاد ارتباط منظم با زنان.....	12
c. مراقبت از کودک.....	13
d. فضای طراحی شده برای زنان.....	14
B. اهمیت کارکنان مونث.....	14
C. آگاهی فرهنگی.....	15
D. GBV در دسترس بودن سرویس پاسخ برای مراجعه فوری..... Error! Bookmark not defined.	
E. معرفی و ایجاد ارتباط بین زنان - نقاط مرکزی اجتماعی همراهی ارائه دهنده خدمات.....	
F. آموزش کارکنان مربوط به این روند.....	16
G. مرزبندی و مدیریت انتظارات.....	17
H. هدایت جلسات با زنان جوامع پناهنده/مهاجر.....	17
a. استفاده از زبان/واژگان.....	17
b. مدیریت افشا.....	18

C	مراقب ملاحظات و اندازه گروه باشید	18
I.	کمک رسانی به زنان جامعه	19
J.	توانمند سازی و ادغام	20
K.	ملاحظات جلسات راه دور	21
7.	نتیجه گیری	21
8.	پیوست ها	23
	1. ToR سند	23
	2. جلسه اطلاع رسانی	25
	3. ابزار بحث گروه متمرکز	27

قدردانی

همکاران طرح: مرکز تحقیقات امور زنان دیوتیما (CRWI Diotima، همکار اصلی)، دبیرخانه کل سیاست خانواده و برابری جنسیتی (GSFPGE)، مرکز تحقیقات برابری جنسیتی (KETHI)

همکاران غیرمالی اتحادیه اروپا: Behshid-Agisra آلمان، ائتلاف مقابله با خشونت جنسی (APGBV) بلغارستان، مجمع (Réfugiés-Cosi) فرانسه، خدمات اجتماعی مرکز قوم‌روانشناسی Centro Penc شهرداری پالرمو ایتالیا

ناشر: کمیته بین‌المللی نجات (IRC) یونان

نویسندگان: اسرا عواد، مالائوری سرولرا، جنی کونتوری تسیامی

سپاسگزاری: با تشکر ویژه از همه زنان پناهنده/مهاجری که در فعالیت‌های مربوط به راه‌اندازی سازوکار ارجاع اجتماعی شرکت کردند، و با تشکر از پایبندی آنان به نقش‌آفرینی به عنوان نقاط مرکزی اجتماعی ویژه زنان و دختران در حوزه طرح SURVIVOR. تهیه این سند راهنما بدون شجاعت و کمک ارزشمند آنان در جلسات برگزار شده در آتن، یونان، از جولای تا نوامبر 2020، امکان پذیر نبود. با سپاس ویژه از مرکز مستقل تحقیقات فمینیست (FAC) بابت پذیرایی گرم آنها از جلسات ما.

با حمایت مالی:

برنامه حقوق، برابری و تابعیت اتحادیه اروپا بخشی از بودجه این طرح را تامین کرده است. محتوای این نشریه نماینده دیدگاه‌های نویسندگان آن است و مسئولیت این محتوا بر عهده نویسندگان است. کمیسیون اروپا در قبال استفاده از اطلاعات مندرج در این نشریه هیچ مسئولیتی ندارد.

فهرست عبارات مخفف

مرکز تحقیقات امور زنان دیوتیما	CRWI Diotima
جمهوری دموکراتیک کنگو	DRC
اتحایه اروپا	EU
مرکز مستقل تحقیقات فمینیست	تحقیقات FAC
بحث گروه مرکزی	FGD
نقطه مرکزی	FP
خشونت جنسی	GBV
دبیرخانه کل سیاست خانواده و برابری جنسیتی	GSFPGE
ویروس نقص ایمنی انسانی	HIV
کمپته بین‌المللی نجات	IRC
مرکز تحقیقات برابری جنسیتی	KETHI
همجنس باز زن، همجنس‌باز مرد، دو-جنسی، ترا-جنسی، دگرباش، میان-جنس	LGBTQI
اقلام غیرغذایی	NFIs
سازمان (بین‌المللی) غیردولتی	I)NGO)
پیشگیری پس از مواجهه	PEP
کمک‌های اولیه روانی	PFA
عفونت مقاربتی	STI
ضوابط ارجاع	ToR

1. مقدمه

این سند راهنما در قالب طرح «بازمانده: تقویت خدمات ویژه بازماندگان GBV پناهنده و مهاجر» که با بودجه عدالت DG کمیسیون اروپا در 2018 اجرا شد، تهیه شده است. این طرح مجموعه‌ای از کنشگران کلیدی در حوزه برابری جنسی و خشونت جنسی (GBV)، یعنی موسسات دولتی مانند دبیرخانه کل سیاست خانواده و برابری جنسیتی (GSFPGE) و مرکز تحقیقات برابری جنسیتی (KETHI)، عامل GBV ملی، مرکز تحقیقات امور زنان دیوتیما (CRWI DIOTIMA)، و کمیته بین‌المللی نجات (IRC) یونان، را گرد هم آورده است. هدف SURVIVOR تقویت ظرفیت خدمات GBV جاری در یونان، دسترسی به بازماندگان GBV از جمعیت مهاجر و پناهنده، و شناسایی و رفع نیازهای این افراد است. به‌ویژه، اهداف کلیدی برنامه عبارتند از (1) بهبود کیفیت و دسترسی پذیری خدمات ویژه بازماندگان GBV مهاجر و پناهنده در یونان و (2) تقویت برنامه‌های GBV از طریق گفت‌وگوهای ملی و تبادل بهترین روال‌های GBV، منابع و ابزارها در یونان و اروپا.

در چارچوب SURVIVOR، در اکتبر 2019، IRC آموزش‌های ظرفیت‌سازی را برای ارائه دهندگان خدمات GBV در آتن و شمال یونان، در حوزه «ارتباط با جوامع» اجرا کرد. شرکت کنندگان¹ در زمینه چگونگی فعالیت ارائه دهندگان خدمات GBV در حوزه کمک رسانی، ایجاد روابط محکم با جامعه و ایجاد ساز و کارهای کارآمد بازخورد، آموزش دیدند. این آموزش همچنین بر چگونگی شناسایی نقاط مرکزی برای ارجاعات GBV و محافظت، مثلاً زنان اهل جوامع مهاجر/پناهنده، متمرکز بود. در این دوره‌های آموزشی، در هر دو محل، سازمان‌های شرکت کننده تاکید کردند که اغلب در زمینه شناسایی زنانی که توانایی پذیرش نقش «راهبر اجتماعی» و تبدیل شدن به نقطه مرکزی را داشته باشند، دچار مشکل هستند. در ضمن، آنها بر دشواری اجرای عملی مراحل تعامل مستقیم و میدانی با زنان پناهنده/مهاجر تاکید کردند.

تبعیض به عنوان مانعی در مسیر ارائه خدمات

در مناطق شهری، زنان پناهنده/مهاجر همزمان «نامرئی» و «بیش‌مرئی» می‌شوند. «بیش‌مرئی» از این رو که آنها اغلب، به دلیل ویژگی‌های قومی و نژادی، متحمل مزاحمت و سوءاستفاده در مکان‌های عمومی می‌شوند که این میزان آزار با مزاحمتی که به زنان سفیدپوست اروپایی تحمیل می‌شود، نامتناسب است. همچنین، آنها اغلب، به دلیل این که ارتباط ارائه دهندگان با زنان پناهنده/مهاجر عمدتاً از طریق اعضای مذکر خانواده جامعه برقرار می‌شود، یا به این دلیل که بسیاری از زنان به دلیل ترس از GBV، و نیز تبعیض مرکب ناشی از مونث بودن و اهل یونان نبودن، از خروج از منزل خودداری می‌کنند، از دید ارائه‌دهندگان خدمات «پنهان» می‌مانند. با وجود نیاز مبرم به محافظت و حمایت‌های دیگر، زنان پناهنده/مهاجر، از خدمات مرتبط محروم می‌مانند. شرکت‌کنندگان در دوره‌های آموزشی نیز بارها به این نکته اشاره کردند. سامانه خدمت رسانی بارها ناکارآمدی خود در زمینه ارائه خدمت به زنان پناهنده/مهاجر را نشان داده است.

شناسایی نقاط مرکزی اجتماعی زنان

برای رفع مشکل شناسایی نقاط مرکزی زنان در جامعه زنان پناهنده/مهاجر و ایجاد ارتباط قوی و ساز و کارهای دریافت بازخورد، IRC اقدام به راه‌اندازی سازوکار ارجاع اجتماعی به کمک/برای زنان و دختران کرده است. این فعالیت آزمایشی از شناسایی زنان پناهنده/مهاجر از جوامع مختلف که مایل به فعالیت به عنوان نقطه مرکزی یا حامی ویژه ارجاعات GBV بودند، آغاز شد. روش شناسایی مرتبط (که توضیحات مفصل آن در فصل 3 ارائه شده است) شامل جلسات آموزش، FGD، و پیگیری برای

¹ ارائه دهندگان خدمات برای کنشگران دولتی و غیردولتی کار می‌کنند و شامل مددکاران اجتماعی، روان‌شناسان و ماماها هستند.

مهارت‌آموزی و ظرفیت‌سازی در زنان برای تقویت کارآیی آنها به عنوان نقاط مرکزی اجتماعی بود. از آنجا که این مطالعه بی سابقه است، بررسی آثار بلند-مدت این رویکرد به تحقیقات بیشتری نیاز دارد. فراموش نکنید که این مساله صرفاً وابسته به یک طرح آزمایشی نیست، بلکه به حمایت پایدار کنشگران، از جمله تامین بودجه و زمان، با هدف بازگرداندن انعطاف به زنان و دختران پناهنده/مهاجر در حوزه پذیرش نقشهای کلیدی و وقوع تغییر نیاز دارد.

در ادامه نکات راهنمای ارائه‌دهندگان خدمات GBV برای تکرار فرآیند توانمندسازی زنان به عنوان نقاط مرکزی اجتماعی در منطقه آتن، یونان، ارائه می‌شود. این سند راهنما روال مرتبط و نتایج آن، شامل درسهای آموخته و بهترین شیوه‌های شناسایی، کمک رسانی و همکاری با نقاط مرکزی اجتماعی را ارائه می‌کند.

2. هدف

این راهنما برای ارائه‌دهندگان خدمات GBV، فعال در سازمان‌های دولتی و غیردولتی در حوزه GBV، توانمندسازی زنان و/یا اشخاص مسئول مراقبت و حمایت از بازماندگان پناهنده/مهاجر GBV طراحی شده است. همچنین، این راهنما برای زنان جوامع پناهنده/مهاجر که مایل به نقش‌آفرینی به عنوان نقاط مرکزی ویژه زنان و دختران، صرف نظر از حمایت NGO، هستند، طراحی شده است. برای تسهیل دسترسی به اطلاعات، این سند به زبان های انگلیسی، عربی، فارسی، فرانسوی و یونانی ترجمه شده است.

اهداف اصلی این راهنما عبارت اند از:

- تشریح گام‌به‌گام فرآیند راه اندازی ساز و کار ارجاع GBV اجتماعی با هدایت زنان، شامل تامین ابزارهای توسعه یافته و استفاده شده در مراحل مختلف (در فصل 8، پیوست‌ها). ارائه دهندگان خدمات و زنان جوامع، با تبادل این منابع، از منابع لازم برای تقویت همکاری با زنان جوامع پناهنده/مهاجر بهره‌مند خواهند شد.
- این رهنمودها برای تقویت و هدایت شدن بر اساس دیدگاه‌های زنان پناهنده/مهاجر شرکت کننده در جلسات تدوین شده است. هدف از تدوین آنها، دانش افزایی درباره نیازها و مخاطرات خاص زنان پناهنده/مهاجر، چالش های مسیر دسترسی به خدمات و کمک رسانی به زنان دیگر است. در ضمن، پیشنهادهاى شرکت کنندگان در زمینه توانمند سازی جوامع زنان پناهنده/مهاجر در این سند گنجانده شده است.
- ارائه بهترین شیوه‌ها و درسهای آموخته، برگرفته از دانش زنان شرکت کننده و تجربه کسب شده از همه فعالیت‌ها.

3. روش

IRC از روش های مختلف شناسایی نقاط مرکزی (FP) زنان و اجرای آزمایشی این فعالیت‌ها استفاده کرد. این روش ها، که بعداً شرح داده می شود، شامل مباحث گروه مرکزی (FGD)، نشست های آموزشی و جلسات پیگیری بود.

شناسایی و استخدام زنان، نقاط مرکزی اجتماعی (FPs)

این فعالیت آزمایشی با شناسایی و استخدام زنان از جوامع دارای قابلیت تبدیل به نقاط مرکزی آغاز شد. سند «ضوابط ارجاع» (ToR) با هدف تشریح الزامات پایه، وظایف و فعالیت‌های زنانی که احتمالاً مایل به پذیرش نقش نقطه مرکزی اجتماعی هستند، طراحی شده است (به پیوست 1 «سند ToR» مراجعه کنید). ToR به زبان های فرانسوی، فارسی و عربی ترجمه شد و در اختیار سازمان های فعال در حوزه محافظت از زنان، ارائه دهنده خدمات GBV و خدمات توانمندسازی قرار گرفت. سازمان‌های

پاسخگو به فراخوان، به ارائه بازخورد درباره ToR پرداختند و نامها و مشخصات تماس زنانی را مایل به مشارکت فعالیت ها بودند، بر اساس رضایت آنها، در اختیار IRC قرار دادند.

کارکنان IRC با بیش از 30 نقطه مرکزی مونث بالقوه تماس گرفتند و از آنها برای برگزاری جلسات تک-نفره اطلاع رسانی دعوت کردند (به فصل 8، پیوست 2 «جلسه اطلاع رسانی» مراجعه کنید). جلسه اطلاع رسانی حدود 30 دقیقه زمان برد. مراحل طرح دوباره مفصلاً شرح داده شد و از زنان خواسته شد که دیدگاه خود درباره نقش، انگیزه خود برای مشارکت، و دسترسی پذیری و درجه پایبندی در ماههای بعدی را بیان کنند. با هدف زمینه سازی برای موفقیت طرح، رضایت و دیدگاه زنان از همان ابتدا جلب شد. زنان واجد شرایط² استخدام شدند. مجموعاً 24 زن به سه گروه تقسیم شدند: گروه فرانسوی-زبان³، گروه فارسی-زبان⁴، و گروه عربی-زبان⁵. تفاوت های ظاهری بین گروهها بیانگر سطوح مختلف پاسخ به فراخوانی و دشواری کمک رسانی به زنان و استخدام آنهاست.

بحث گروه متمرکز (FGD)

پس از جلسه اطلاع رسانی، شرکت کنندگان برای حضور در FGD دعوت شدند (به فصل 8، پیوست 3 «ابزار بحث گروه مرکزی» مراجعه کنید). چهار FGD در بازه جولای تا آگوست 2020 شکل گرفت: دو مورد برای گروه فرانسوی-زبان که (به دلیل شیوع کووید-19) به دو زیرگروه تقسیم شده بود، و یکی برای گروه فارسی-زبان و عربی-زبان. هر یک از FGD ها دو ساعت طول کشید.

موضوعات FGD عبارت بود از: امنیت زنان و دختران در مناطق شهری آتن، دسترسی پذیری و کارایی خدمات، تاثیر کووید-19 بر GBV، نیازهای چشم انداز و یادگیری زنان در حوزه جایگاه آنها به عنوان نقاط مرکزی. زنان شیوه ارتباط ترجیحی، یعنی واتس‌آپ، را پذیرفتند. پس از FGD، سه گروه واتس‌آپ برای گروه ای فارسی، عربی و فرانسوی شکل گرفت تا ارتباط با زنان درباره فعالیت های آینده و تبادل منابع سودمند تسهیل شود.

نشست آموزشی

تقریباً دو هفته پس از FGD، این سه گروه درباره مفاهیم هسته خشونت جنسی و «ارتباط با بازماندگان جامعه» آموزش یک-روزه دیدند. هدف این آموزش، تقویت آگاهی زنان درباره GBV و آثار آن بر بازماندگان، آشنایی با حقوق زنان و دختران در یونان، و یادگیری مهارت های ویژه حمایت از بازماندگان و زنان در جامعه آنان. برنامه آموزشی در محوطه بازی سرپوشیده در آتن برگزار شد. این مکان به این دلیل انتخاب شد که زمین بازی فضای مناسبی محسوب می‌شود زیرا محیط صمیمی و حریم خصوصی را فراهم می‌کند (زمین بازی فقط برای آموزش خارج از ساعات کار در نظر گرفته شد) و در عین حال برای کودکان نیز جذاب است. توجه داشته باشید که بیشتر زنان دارای فرزند خردسال، نوپا و نوزاد هستند.

² دسترسی‌پذیری، علاقه، سن <18، سطح ارتباطات مناسب در یکی از سه زبان

³ با دوازده زن از کامرون و DRC

⁴ با هشت زن از افغانستان آغاز شد

⁵ با چهار زن اهل سوریه، عراق و کویت آغاز شد

جلسات پیگیری

پس از نشست‌های آموزشی، گروه IRC سه جلسه پیگیری را برای هر گروه برگزار کرد. گروه‌های بزرگتر (فرانسوی و فارسی) به گروه‌های کوچکتر متشکل از چهار زن تقسیم شدند تا الزامات کووید-19 برآورده شود. در گروه‌های کوچکتر فضا به صورت یکنواخت‌تر تقسیم شد و امکان مشارکت شرکت کنندگان خجالتی، تعامل بهتر زنان، انگیزش زنان برای تبادل تجربه و گفتگو و افزایش کیفیت یادگیری فراهم گشت. جلسات پیگیری به میزبانی مرکز مستقل تحقیقات فمینیست (FAC) در مرکز آتن برگزار شد. زنان محیط صمیمی و غیررسمی این مرکز را پسندیدند. آنها می‌توانستند از همه فضاهای FAC (شامل آشپزخانه، اتاق عبادت، اتاق غذاخوری) استفاده کنند، برای خود چای آماده کنند، میان وعده بخورند. زنان به طور کلی در آنجا احساس راحتی کردند. جلسات پیگیری با هدف هدایت گروه، تبادل داستان‌های موفقیت و موانع قبلی، آشنایی با خدمات، حمایت از دیگر حوزه‌های یادگیری موردعلاقه، و تبادل انتظارات از ارائه‌دهندگان خدمات، به عنوان زنان پناهنده/مهاجر و به عنوان اعضای جامعه علاقمند به حمایت از بازماندگان GBV در جامعه ذیربط برگزار شد.

اکثر زنان فرزند داشتند. بر این اساس، IRC امکانات مراقبت از کودکان را با هدف بهبود کیفیت دسترسی زنان شرکت کننده فراهم کرد. در ضمن، با توجه به این که زنان ممکن است ابزارهای مشارکت و پایبندی به فعالیت‌ها، به‌ویژه در دوران همه‌گیری جدید کووید-19، را در اختیار نداشته باشند، ما اقلام اساسی غیرغذایی (NFI)، بلیت حمل‌ونقل برای تسهیل رفت‌وآمد به/از مکان‌های فعالیت، و کارتهای اعتباری تلفن برای فراهم کردن امکان ارتباط بی‌وقفه با آنها از طریق ابزارهای آنلاین یا تلفن، را در اختیار آنها قرار دادیم.

ملاحظات کووید-19

جلسات زنان در دوران شیوع کووید-19 برگزار شد و به همین دلیل کارکنان IRC مجبور به رعایت پروتکل سخت‌گیرانه برای تضمین امنیت شرکت‌کنندگان و کارکنان بودند. در جلسات پیگیری، کارکنان IRC گروه‌های اولیه را با هدف سازگاری گروه با اندازه فضا و رعایت مقررات مرتبط، به گروه‌های کوچکتر تقسیم کردند. در بازه منتهی به جلسات پایانی، دولت یونان سیاست قرنطینه ملی را اعمال کرد. برای رعایت این محدودیت، IRC مجبور به برگزاری جلسات آنلاین به جای جلسات حضوری شد.

4. روند/یافته‌ها

مباحث گروه مرکزی

دوازده زن فرانسوی زبان اهل کامرون و DRC، هفت زن فارسی-زبان اهل افغانستان، و چهار زن عربی-زبان اهل سوریه، عراق و کویت در FGD ها شرکت کردند.

زنان همه گروه‌ها اعلام کردند که در مرکز آتن، در مناطق اطراف میدان‌های مرکزی که معمولاً مردان در آنها پرسه می‌زنند، احساس ناامنی می‌کنند. آنها هم از مردان جامعه خود، مانند شوهر سابق یا دیگر اعضای جامعه، و هم مردان یونانی می‌ترسیدند. تعداد چشمگیری از زنان از همه گروه‌ها، آزار دیدن از مردان یونانی در مکان‌های عمومی را مشکل رایجی توصیف کردند. آزار دیدن از مردان یونانی شکل‌های مختلف دارد؛ مانند حمله جنسی و نزدیک شدن به زنان پناهنده/مهاجر برای رابطه جنسی (گزارش شده در گروه‌های فارسی و فرانسوی زبان)، و ایجاد مزاحمت برای زنان باحجاب در وسایل نقلیه عمومی (مطرح شده در گروه عربی-زبان).

مشکل اصلی زنان در همه گروه‌های مرکزی که درباره اعلام حوادث GBV احتمالی یا واقعی مطرح کرده اند، احساس ترس، شرم، گناه و فقدان اعتماد است که مانع از اقدام آنها برای گفتگو درباره تجربیات خود و پیگیری کمک می‌شود. شرایط خانوادگی و اجتماعی مانع از آن می‌شود که زنان و دختران علیه مرتکبان GBV اقامه دعوا کنند، به‌ویژه اگر فرد مرتکب عضو خانواده (عمدتاً شوهر) باشد که در این صورت خشونت موضوعی عادی محسوب می‌شود که زن باید در سکوت آن را تحمل کند. در بیشتر موارد، زنان و دختران قربانی حادثه GBV بابت این موضوع سرزنش می‌شوند. این مساله به‌ویژه در جامعه عربی-زبان و فارسی-زبان مشهود است که در آنها خانواده و جامعه در این شرایط از زن حمایت نمی‌کنند بلکه وی را «مایه ننگ» و باعث مخدوش شدن آبروی خانواده می‌دانند.

مشکل دیگری که مانع پیگیری زنان و مطالبه کمک می‌شود آن است که اعلام حادثه GBV و به‌ویژه موضوع خشونت شریک جنسی (IPV) باعث می‌شود که زن از شبکه منابع و ایمنی محروم شود، زیرا خانواده معمولاً یگانه چتر حمایتی زن محسوب می‌شود. پس، فقدان منابع عامل مهمی است. در نهایت، همان‌طور که زنان گروه فرانسوی-زبان بیان کرده‌اند، اشتغال، آموزش و هم‌آمیزی به‌طور کلی نقش مثبتی در توانمندسازی زنان و دختران دارد. آگاهی از خدمات موجود نیز برای ایجاد حس حمایت و شجاعت در زنان در روند پیگیری مشکلات و محافظت از خودشان در برابر GBV (که مرتکبان آن از مردم محلی یا مردم جامعه خودشان هستند)، بسیار مهم است.

به‌طور کلی، زنان منابع موجود را ناکافی و اغلب آمیخته با حساسیت‌های فرهنگی یا حتی تبعیض‌آمیز می‌دانند. موانع زبانی، نژادگرایی و تبعیض به‌عنوان موانع مهم دسترسی به خدمات مطرح شده‌اند. به‌ویژه، درباره خدمات عمومی، فقدان حساسیت فرهنگی مخصوصاً در میان زنان عربی-زبان و افغانستانی، به‌عنوان مشکل اصلی پیش روی زنان در مسیر دسترسی به خدمات مطرح شده است.

نشست‌های آموزشی

نُه زن فرانسوی-زبان از کامرون و DRC، یازده زن اهل افغانستان و دو زن اهل سوریه و کویت در نشست‌های آموزشی شرکت کردند.

این زنان با برخی اصطلاحات پرکاربرد در حوزه بشردوستانه، از جمله GBV، آشنا نبودند. برای ایجاد زمینه‌های مشترک، همه شرکت‌کنندگان مجبور به استفاده از اصطلاحات ساده‌تر، اجتناب از زبان فنی (NGO)، و بررسی عمیق مفاهیمی مانند «جنسیت»، «جنس»، «مردسالاری» و «زن‌گرایی» شدند. مثلاً، زنان گروه عربی-زبان توضیح دادند که در زبان عربی «جنس» و «جنسیت» معنای تقریباً یکسانی دارند. برای تبادل این دانش، همه شرکت‌کنندگان باید به درک مشترکی از اصطلاحات و تفاوت‌های آنها برسند؛ شناختی که صرفاً از تعاریف نشأت نگیرد، بلکه عمدتاً ناشی از مثال‌ها و تجربیات باشد.

از زنان درباره انواع خشونت علیه زنان که با آنها آشنا هستند، سوال شد. اعضای گروه فارسی-زبان به خشونت فیزیکی، خشونت عاطفی، خشونت خانوادگی، خشونت اجتماعی، خشونت فرهنگی، بی‌سواد ماندن زنان و خشونت اقتصادی اشاره کردند. اعضای گروه عربی-زبان به این انواع خشونت اشاره کردند: ازدواج اجباری، ازدواج دختران خردسال («گاهی یک کودک مجبور به ازدواج با مرد بزرگسال می‌شود»)، احساس شرم اجتماعی در زنان مایل به طلاق، محرومیت از دسترسی به خدمات درمانی، خشونت فیزیکی، خشونت اقتصادی، بی‌توجهی به زنان، «مهم‌تر تلقی شدن پسران نسبت به دختران»، محرومیت از دسترسی به آموزش («گاهی زنان در کشورهای عربی نمی‌توانند به‌خوبی عربی صحبت کنند و نمی‌توانند متن نوشته‌شده به زبان رسمی خود

را بخوانند»، کار اجباری زبان و شکنجه. انواع GBV به تفصیل بررسی شد (یعنی 1. تجاوز، 2. حمله جنسی، 3. حمله فیزیکی، 4. محرومیت از منابع، فرصت یا خدمات، 5. آزار روانی/عاطفی، 6. ازدواج اجباری/شیوه‌های سنتی زیان‌بار) و برگزارکنندگان و زنان به ذکر مثال‌هایی پرداختند. توافق شد که زنان، به عنوان نقاط مرکزی، باید بتوانند انواع خشونت‌های تحمیل‌شده به بازماندگان را تشخیص و توضیح دهند.

از دیگر نکات مهم این نشست آموزشی این بود که زنان به گروه‌های سه‌نفری تقسیم شدند و به بحث هدفمند درباره پیامدهای GBV برای زنان و دختران پرداختند. پوستر خالی، مازیک و کاغذ چسبان در اختیار آنها قرار گرفت. آنها، با این وسایل، درختی کشیدند که برگ‌های آن همان پیامدهای GBV بود (ریشه درخت دلایل اساسی GBV و شاخه‌های آن انواع مختلف GBV بود) و یافته‌های خود را در گروه اصلی خود ارائه کردند.

موزش‌های زنان جامعه: درخت GBV

برخی از آنان خود را قربانی می‌دانستند و پاسخ‌های خود را بر اساس تجربه شخصی و تجربه آشنایان ارائه کردند. درباره پیامدهای GBV، آنها به این آسیب‌های فیزیکی، روانی و اجتماعی اشاره کردند: بارداری ناخواسته، تروما، STI و HIV، خودکشی، مرگ، افسردگی، اختلالات هورمونی و ترس. در ضمن، آنها مساله انزوای اجتماعی («فرد تحت فشار قادر به خروج از خانه نیست»)، نفرت از خود («به نظرم به خوبی دیگران نیستم، به دلیل این وضعیت خودم فکر می‌کنم، چرا این کار را می‌کنم، چرا این طور نشدم»)، فقدان امید، فقدان اعتماد به نفس («وقتی زنی قربانی خشونت می‌شود، از درون احساس حقارت و پوچی می‌کند»)، فقدان خوش بینی («به خودشان باور ندارند، همه مردان را بد و پرخاشگر می‌دانند»)، حس ناتوانی، دشواری ادامه زندگی و مراقبت از فرزندان («زنان افسرده فاقد صبر لازم برای تربیت فرزندان هستند»)، و حس انتقام اشاره کردند.

همه زنان از کشور مبداء خود به عنوان نقطه مرجع اشاره کردند و اغلب آن را با یونان مقایسه کردند. آنها مثال‌ها، دیدگاه‌ها و احساسات خود را بیان کردند و آنها را مبنای بحث جذاب و سودمند و تقویت محیط آموزشی قرار دادند.

جلسات پیگیری

سه زن از گروه عربی، دوازده زن از گروه فارسی و یازده زن از گروه فرانسوی در جلسات پیگیری شرکت کردند. سه جلسه پیگیری هر گروه فرصتی برای تازه‌سازی و توسعه دانش به‌دست‌آمده از آموزش، تمرکز و بررسی عمیق موضوعات مرتبط موردعلاقه زنان و بررسی موارد خاصی که زنان مطرح می‌کردند، فراهم کرد. در ضمن، این جلسات زمینه‌ساز شکل‌گیری سازوکار بازخورد شد که موجب ایجاد آگاهی درباره ارتباط با جوامع و ایجاد سازوکار ارجاع GBV جامعه-محور گردید. یافته‌های این جلسات فصل پیشنهادی این سند راهنما را شکل داده است.

5. تاثیر روند بر زنان و جوامع آنان

در جلسات زنان عربی، فارسی و فرانسوی زبان، نقاط مرکزی اجتماعی، کارکنان IRC درباره تاثیر این فعالیت‌ها بر زندگی آنان و چگونگی استفاده از نکات آموزشی مطرح شده در روند ارتباط آنها با افراد جوامع آنها سوال کردند.

برخی از زنان تاکید کردند که این نکات در ایجاد ارتباط بهتر با آسیب پذیرترین اعضای جوامع و حمایت از آنها سودمند بوده است (مانند اعضای LGBTQI جامعه). زن قربانی GBV با راحتی بیشتری می‌تواند با نقطه مرکزی گفتگو کند و نقطه مرکزی نیز می‌داند که چگونه باید به شیوه حمایتی به وی پاسخ دهد. آنها روش بررسی ننگ اجتماعی را که گریبانگیر برخی از اعضای جامعه‌شان شده است، آموختند تا بتوانند جامعه‌ای فراگیرتر ایجاد کنند.

برخی زنان به کارکنان IRC گفتند که پس از بازگشت به منزل، آموخته‌های خود را با دیگر اعضای جامعه، در کلیساها، در برخی سازمان‌ها یا با برخی دوستان، و نیز اعضای خانواده خود که ساکن کشورهای دیگر هستند، در میان خواهند گذاشت. در کنار آشنایی با GBV، شرکت‌کنندگان با حقوق زنان در یونان که زمینه‌ساز تقویت اعتمادبه‌نفس و استقلال آنان در زندگی شده است، نیز آشنا شدند.

برای برخی از آنان، فهمیدن معنای واژه «بازمانده» و دلایل استفاده گهگاهی از این واژه به جای «قربانی» مهم بود. این اصطلاح حس توانایی و قدرت بیشتری به آنان می‌داد. این اصطلاح حس قدرت و پاکی در زنانی که خود بازمانده GBV بودند، ایجاد می‌کرد.

زنان از آشنایی با زنان دیگر جوامع بیگانه لذت بردند. آنها یک شبکه حمایتی هم‌تا متشکل از زنان دارای مشکلات و نیازهای مشابه تشکیل دادند. برخی از آنان، که احتمالاً منزوی شده بودند، توانستند با دیگر اعضای گروه معاشرت کنند و تجربیات خود را به اشتراک بگذارند. این ارتباطات درد و ناراحتی آنان را کاهش داد. یکی از زنان حتی عنوان کرد که «زندگی برای وی تکه کیک نیست» ولی این جلسات «کیکهای آنان» است. این زنان سرانجام توانستند از دیگر اعضای گروه (در جلسات و فراتر از آن) برای رفع مشکلات و بهتر شدن حالشان حمایت کنند.

در ضمن، برخی زنان تاکید کردند که بیشتر اوقات در منزل احساس «خستگی» می‌کنند زیرا از شغل، فعالیت اجتماعی یا فرصت‌های آموزشی محروم هستند. پس، این جلسات گروهی فرصتی برای معاشرت و راهی برای فرار از عادات روزانه بود. همچنین، حس رضایت از یادگیری و پیشرفت فردی در زنان تقویت شد و روحیه آنها بالا رفت. آنها همچنین بر این واقعیت تاکید کردند که این فعالیت‌ها برای فرزندان‌شان نیز سرگرم‌کننده است.

6. پیشنهادها

پیشنهادها بر بهترین شیوه‌ها و درسهای آموخته از جلسات با زنان متمرکز است.

A. تسهیل مشارکت زنان

با هدف تشویق و انگیزش زنان به حضور مستمر در فعالیت‌ها، کارکنان بلیط رفت و آمد، کارت تلفن اعتباری، نوعی خدمت غیررسمی مراقبت از کودک، NFI اساسی و گواهی شرکت به آنان ارائه کردند.

a. بلیت رفت و آمد

از آنجاکه شرکت‌کنندگان در مناطقی غیر از محوطه فعالیت‌ها زندگی می‌کردند، لازم بود که بلیت رفت‌وآمد برای فراهم کردن امکان مشارکت در اختیار آنان قرار بگیرد. این بلیت‌ها دو-سفره بود. برخی از زنان با کودکانی که در سن ارائه بلیت بودند در جلسات شرکت می‌کردند که این افراد برای کودکان‌شان نیز بلیت دریافت کردند. خرید بلیت برای حضور در فعالیت‌ها ممکن بود بار مالی به شرکت‌کنندگان تحمیل کند. در ضمن، بدین ترتیب احتمال جریمه شدن شرکت‌کننده، در مسیر جابجایی برای حضور در جلسات، کاهش می‌یافت.

• مطمئن شوید که شرکت‌کنندگان می‌توانند به ساختمان ارائه‌دهندگان خدمات مراجعه کنند و این حضور بار مالی به آنها تحمیل نمی‌کند.

• بلیت دو-سفره در اختیار شرکت‌کنندگان قرار دهید تا آنان بتوانند جلسه را ترک کنند و دوباره در آن شرکت کنند.

b. ایجاد ارتباط منظم با زنان

حفظ ارتباط پیوسته با زنان، خارج از فعالیت‌های برنامه‌ریزی‌شده، مهم است. ارتباط از طریق تلفن و با برنامه واتس‌آپ برقرار می‌شود. شایان ذکر است که برخی شرکت‌کنندگان قبلاً از واتس‌آپ استفاده می‌کردند. البته از شماره دیگری غیر از شماره مورد استفاده برای تماس تلفنی استفاده می‌کردند یا ارائه‌دهندگان خدمات مخابراتی خود را تغییر داده بودند و شماره تماس آنها تغییر یافته بود. با هدف حفظ ارتباط با این زنان، کارت اعتباری در اختیار آنان قرار گرفت. تعداد کارتهای اعتباری بر اساس مدت اجرای طرح تعیین شد. البته بیشتر زنان با روش شارژ کردن کارت خود آشنا نبودند و این کار را به کمک کارکنان IRC یاد گرفتند.

ایجاد ارتباط با زنان از طریق تلفن و واتس‌آپ نه تنها برای حفظ مشارکت زنان، بلکه برای تبادل منابع و اطلاعات نیز ضروری بود. در ضمن، یادآورهای فعالیت‌ها و جلسات بعدی یک روز پیش از جلسه مقرر برای شرکت‌کنندگان فرستاده می‌شد تا حضور آنان تضمین شود.

در جریان ایجاد ارتباط با زنان، باید به این نکته توجه می‌شد که آنان ممکن است با افرادی زندگی کنند که شاید از مشکلات پیش روی زنان آگاه نباشند و/یا ممکن است با فردی زندگی کنند که نسبت به GBV یا حتی شخص مرتکب حساس نباشد. به همین دلیل، بهتر است مطمئن شوید که هریک از زنان می‌تواند اطلاعات حساس را با هدف حفظ ایمنی خود در میان بگذارد.

• نوع ارتباط ترجیحی را از زنان بپرسید و گروه‌ها را در پلتفرم ارتباطی برگزیده بر اساس نظر زنان ایجاد کنید

• مطمئن شوید که زنان می‌توانند با ارائه‌دهنده خدمات تماس بگیرند و مرکز سرویس می‌تواند با آنان تماس بگیرد. از همان ابتدا مشخص کنید که از طریق چه برنامه‌هایی با آنان تماس خواهید گرفت.

• کارت تلفن اعتباری در اختیار زنان قرار دهید و مطمئن شوید که آنها ارائه‌دهنده سرویس خود را در بازه بین دو جلسه تغییر نمی‌دهند.

• مطمئن شوید که زنان روش استفاده از کارت اعتباری را می‌دانند

• مطمئن شوید که در هر نوبت تماس گروه با هریک از زنان، آن زن بتواند اطلاعات حساس /یا محرمانه خود را مطرح کند.

• روز پیش از جلسه یک یادآور برای زنان بفرستید و از حضور آنان مطمئن شوید.

• برنامه‌ای شفاف برای جلسات تنظیم کنید.

C. مراقبت از کودک

برای تضمین مشارکت زانی که مادر، و به‌ویژه مادر کودک خردسال، هستند، کارکنان IRC مکانی غیررسمی برای پذیرایی از کودکان، در مدت شرکت مادران در جلسات، فراهم کردند. برای این کار از یک دفتر مشخص استفاده شد و اسباب‌بازی، نقاشی، کاغذ و وسایل نرم در اختیار کودکان قرار گرفت. دو تن از کارکنان همواره در آنجا حاضر بودند تا سیاست‌های محافظت از کودکان را رعایت کنند و بهترین تجربه را برای خردسالان ایجاد کنند.

سن کودکان از نوزاد تا 13 متغیر بود. با این‌که کودکان زیر یک‌و نیم سال عمدتاً پیش مادران‌شان می‌ماندند، ترتیب دادن فعالیت‌های متنوع برای این محدوده سنی گسترده دشوار شده بود. برای رفع این مشکل، کارکنان اقدام به طرح معما و برگزاری فعالیت‌های حرکتی یا موسیقی و فعالیت‌های ویژه آموزش زبان انگلیسی و یونانی به کودکان کردند. حفظ مشارکت کودکان بزرگتر و حصول اطمینان از این‌که آنان گفتگوهای برگزارکنندگان با زنان را نمی‌شنوند، مساله مهمی بود.

هدف از ایجاد این فضا آن بود که مادران بتوانند در جلسات شرکت کنند و ضمناً احساس پذیرفته شدن در آنها ایجاد شود و از فرزندان آنها نیز مراقبت شود. برخی ذینفعان اظهار کردند که اگر چنین فضایی وجود نداشت، به دلیل فقدان دیگر گزینه‌های مراقبت از کودک، نمی‌توانستند در جلسات شرکت کنند. آنها همچنین اعلام کردند که به دلیل مجاز نبودن حضور کودکان در برخی مکان‌ها، قادر به شرکت در برخی خدمات نیستند. یکی از شرکت‌کنندگان عنوان کرد که گاهی دسترسی به برخی خدمات مستلزم سپردن کودکان به مهدکودک است. البته، پرداخت هزینه مهدکودک برای شرکت در این جلسات ممکن است بار مالی هنگفتی به مادران تحمیل کرده باشد.

برخی زنان تاکید کردند که خدمات مراقبت از کودک مشوقی برای شرکت آنها در فعالیت‌ها بوده است. زنان در جلسات احساس توانایی می‌کردند و بدون بار مراقبت از کودکان، زمینه مشارکت آزادتر آنها فراهم می‌شد.

• تعداد کافی از کارکنان ورزیده را در روند مراقبت از کودک شرکت دهید تا سیاست‌های محافظت از کودک رعایت شود و بهترین تجربه برای خردسالان فراهم گردد.

• فضایی متناسب با نیازهای کودک فراهم کنید (نظافت، هوای تازه، عاری از وسایل خطرناکی که ممکن است کودکان به آنها برخورد کنند، عاری از پریش برق، پوشیدن کفش ممنوع است).

• برای کودکان خردسال‌تر پوشک آماده کنید.

• خوراکی، شیر و نوشیدنی را حتماً پس از مشورت با مادران برای کودکان فراهم کنید، زیرا برخی کودکان ممکن است دچار حساسیت غذایی باشند. این کار باعث می‌شود که تعامل کودکان با مربیان راحت‌تر صورت بگیرد.

• گوشه کوچکی برای کودکان آماده کنید و میز تعویض، پوشک، دستمال یکبار-مصرف و فضای خواب دارای تشک و ملافه تمیز در دسترس قرار دهید.

• وسایل بازی و فعالیت متناسب با سن تهیه کنید (پازل سطح نرم، اسباببازی، ماژیک، کاغذ، چيستان، فعاليت‌های رقص).

• پروتکل بهداشتی با استاندارد بالا را رعایت کنید (از مواد ضدعفونی‌کننده استفاده کنید، مصرف اشتراکی خوراکی و نوشیدنی را ممنوع کنید، پنجره‌ها را بیشتر اوقات باز بگذارید تا هوای تازه وارد محوطه شود، فضا و اسباببازی‌ها را پیش، پس و حین هر جلسه تمیز کنید).

• اگر ارائه‌دهنده خدمات نتواند فضای ویژه کودکان فراهم کند، اکیداً توصیه می‌شود که هزینه مراقبت از کودک را پیش‌بینی کند.

d. فضای طراحی شده برای زنان

در همه جلسات، فضاهای مورد استفاده فقط برای گروه‌ها رزرو شده بود و فقط زنان در آنها حضور داشتند (دفتر IRC، محوطه بازی سرپوشیده). جلسات پیگیری که پرتعدادترین و پرتکرارترین جلسات بودند، در محل FAC در مرکز آتن برگزار می‌شدند و فقط زنان گروه به مباحث دسترسی داشتند. ایجاد فضای امن، دسترسی‌پذیر، انسانی و صمیمی برای زنان اهمیت فوق‌العاده‌ای داشت. مکان فعالیت‌ها باید بزرگ و قابل دسترسی با وسایل نقلیه عمومی باشد. خوراکی، نوشابه و چای یک بار سرو می‌شد. این کار به ایجاد فضای مناسب و خوشایند برای زنان و جو دوستانه بین زنان و برگزارکنندگان کمک می‌کرد. تامین NFI اساسی، مانند امکانات پیگیری از کووید-19 و اقلام بهداشتی زنان نیز مهم است، زیرا زنان ممکن است ابزار لازم برای تامین نیازهای ابتدایی خود را در اختیار نداشته باشند. کارکنان IRC دو کیسه ویژه اقلام بهداشتی حاوی NFI اساسی در مدت آموزش و در آخرین جلسات پیگیری توزیع کردند. زنان این کیسه‌ها را ضروری توصیف کردند. زنان از همه اقلام راضی بودند، البته آنها به‌ویژه نوار بهداشتی را پسندیدند زیرا این محصول با وجود ضروری بودن برای زنان در سن قاعدگی، گران‌قیمت است.

• در دستشویی نوار بهداشتی در دسترس بگذارید.

• خوراکی مختصر و نوشابه برای زنان فراهم کنید تا جوی دوستانه ایجاد شود و زنان در آن فضا احساس راحتی کنند

• یک کیسه اقلام بهداشتی (نوار بهداشتی، خمیردندان، مسواک، خوشبوکننده، صابون، شامپو، ضدعفونی‌کننده دست) فراهم کنید و اقلام را متناسب با شرایط تغییر دهید. مثلاً در شرایط شیوع کووید-19، ماسک چندبار-مصرف تهیه کنید. هزینه برخی اقلام ضروری را در نظر بگیرید و آنها را اولویت‌بندی کنید.

B. اهمیت کارکنان مونث

یکی دیگر از عوامل موثر در ایجاد حس راحتی در زنان و فراهم شدن زمینه افشای تجربیات شخصی و گفتگو درباره GBV، حضور کارکنان مونث است. شرکت‌کنندگان تاکید کردند که «بهتر است که فقط زنان در جلسه حاضر باشند و مردی در آنجا حضور نداشته باشد، زیرا ما می‌توانیم آزادانه، به‌ویژه درباره GBV، صحبت کنیم». زنان تاکید کردند که نبود مترجم مونث ممکن است مانعی در روند استفاده از خدمات باشد. همان‌طور که قبلاً ذکر شد، بیشتر زنان مادر نیز بودند، و حضور برگزارکنندگان و

مترجمان زن باعث می‌شد که زنان بتوانند کودکان خود را در مکان‌های مختلف با شیر خود تغذیه کنند. در ضمن، اکثر زنان عربی و فرانسوی-زبان مسلمان بودند و نبود افراد مذکر در محیط باعث می‌شد که آنها بتوانند بدون حجاب در جلسات شرکت کنند.

• گروهی متشکل از فقط اعضای مونث ترتیب دهید.

C. آگاهی فرهنگی

زنان و کارکنان IRC از کشورها و مذاهب مختلف بودند. نقاط مرکزی اجتماعی مونث عربی و فرانسوی-زبان، مسلمان بودند. به همین دلیل، یکی از مترجمان پیشنهاد کرد که فضایی برای عبادت زنان در نظر گرفته شود و زمانی برای برگزاری نماز در مدت جلسات تنظیم شود. در آن فضا، سجاده برای استفاده زنان یا کارکنان وجود داشت.

شرکت‌کنندگان از این اقدام شگفت‌زده شدند و از آن بسیار تشکر کردند. تخصیص این زمان باعث شد که زنان حس کنند که مورد احترام کارکنان هستند. جو دوستانه و عاری از تبعیض و برخوردار از ملاحظات فرهنگی زمینه‌ساز تبادل افکار و حفظ سلامت هر دو طرف است.

• گوشه‌ای برای نماز خواندن یا مراسمی مانند آواز خواندن و رقصیدن در نظر بگیرید

• روال‌های فرهنگی و زمان‌بندی‌های ویژه زنان را در هنگام برنامه‌ریزی فعالیت‌ها مد نظر قرار دهید. زنان باید درباره زمان جلسات نظر بدهند و برگزارکننده باید نیاز آنان را برآورده کند.

D. در دسترس بودن سرویس پاسخ GBV برای مراجعه فوری

در هنگام اجرای فعالیت‌ها، زنان احتمالاً مسائل حساسی را که با آنها روبرو هستند، مطرح می‌کنند؛ مسائلی که باید مستقیماً یا از طریق ارجاع بررسی شود. حضور مامور پرونده یا امکان دسترسی به چنین فردی از طریق تماس تلفنی یا پس از گرفتن نوبت، مساله مهمی برای رسیدگی به نیازهای فوری و نیز نیازها و مشکلات بلندمدت زنان است.

در جریان این فعالیت‌ها، مسائل اصلی زنان به مسکن، درخواست پناهندگی و ثبت‌نام فرزندان در مهدکودک و مدرسه مربوط می‌شد. تبادل برنامه خدمات موجود با زنان و اجرای سازوکار شفاف ارجاع برای غلبه بر این مشکلات پیشنهاد شد. روش ارائه خدمات و روال‌های لازم‌اجرا باید به زنان توضیح داده شود تا آنها بتوانند از مراحل بعدی آگاه شوند. همه موارد ارجاع باید ثبت شود و پس از جلب رضایت کتبی زنان انجام بگیرد. در ضمن، تاخیرها یا چالش‌های ناشی از شیوع کووید-19 و روش ارائه خدمات باید مورد تاکید قرار بگیرد.

• یک مامور پرونده در دسترس داشته باشید

• نیازهای زنان را با هدف معرفی آنها به مراکز خدماتی مرتبط شناسایی کنید

• مسیر ارجاع بین سازمان‌های مختلف را شفاف کنید.

• پیش از معرفی کردن زنان به سازمان‌های دیگر، از آنها رضایت کتبی بگیرید و به آنها توضیح دهید که چه انتظاری باید از این ارجاع داشته باشند.

• اطلاعات دقیق، انتظارات درست و مهلت‌های واقع‌بینانه را به اطلاع زنان برسانید.

E. معرفی و ایجاد ارتباط بین زنان - نقاط مرکزی اجتماعی با ارائه دهندگان خدمات

پس از برگزار شدن جلسات پیگیری با حضور زنان، ارتباط آنان با ارائه دهندگان خدمات کلیدی باید ادامه یابد. در مورد ما، از آنجاکه موضوع اصلی بحث GBV بود، برگزارکنندگان برخی خدمات کلیدی مانند موارد ارائه شده از سوی CRWI Diotima و شماره خط راهنمای SOS ویژه بازماندگان مونث GBV را به زنان معرفی کردند و روش کسب اطلاعات مشابه از اینترنت را شرح دادند. خط راهنمای SOS ویژه بازماندگان مونث GBV در یونان به صورت 7/24 به زبان‌های انگلیسی و یونانی برقرار است. در ساعات مشخصی از روز، مترجمان فارسی و عربی در دسترس هستند. اگر بازمانده عربی یا فرانسوی-زبان به کمک فوری نیاز داشته باشد، مانع زبان ممکن است به مشکل تبدیل شود. در مورد فرانسوی و دیگر زبان‌های مهاجران/پناهندگان، استفاده از خدمات ترجمه مستلزم گرفتن وقت قبلی است. این الزام برای زنان فرانسوی-زبان مانع محسوب می‌شود زیرا آنها نمی‌توانند مستقیماً با خط راهنما ارتباط برقرار کنند و برای این کار به واسطه انگلیسی-زبان یا یونانی-زبان وابسته هستند.

زنان تاکید کردند که مایلند از سازمان‌های مختلف آتن بازدید کنند و نشانی آنها را بشناسند و با نقاط مرکزی محافظت خود آشنا شوند و در مواردی که معرفی زنان به آنها ضرورت می‌یابد، از این آشنایی استفاده کنند. این فرآیند احتمالاً مباحث نظری را به واقعیت تبدیل می‌کند. کارکنان IRC قصد داشتند که زنان را به تعدادی از سازمان‌ها ببرند، ولی به دلیل اعمال قرنطینه دوم در یونان، این کار ممکن نشد.

در کنار خدمات مرتبط با GBV، معرفی ابزارهای عملی و روش‌های یافتن مراکز خدماتی و کسب استقلال در آتن، مانند کتابچه روال‌های قانونی در یونان یا وبسایت Refugee.info، اطلاعات پیشگیری پس از مواجهه (PEP)، ضروری است.

• ابزارهای لازم مانند وبسایت‌ها/جزوه‌های معرفی خدمات موجود، روال‌های قانونی در کشور مقصد مهاجرت، راه‌های ارجاع برای کسب استقلال و توانایی در زندگی، را به شرکت‌کنندگان ارائه کنید.

• نقاط مرکزی اجتماعی مونث را رسماً به ارائه دهندگان خدمات معرفی کنید.

F. آموزش کارکنان مربوط به این روند

همه کارکنان مرتبط با این فرآیند باید از تجربه کار با بازماندگان GBV برخوردار باشند، با روند مشارکت زن-محور و مشکلات زنان آشنا باشند و از مهارت‌های ارتباطی لازم برای اجرای فعالیت‌ها بدون تحمیل آسیب ناخواسته به زنان، بهره‌مند باشند. اگر شناسایی کارکنان مجرب آسان نباشد، آموزش تخصصی باید ارائه شود. همچنین، مترجمان/ واسطه‌های فرهنگی باید در زمینه ترجمه و GBV آموزش ببینند تا اطمینان حاصل شود که آنها به درک درستی از موضوع رسیده‌اند، اصول راهنمای GBV را رعایت می‌کنند و با چالش‌های احتمالی مرتبط با جلسات آشنا هستند. ارائه آموزش در زمینه GBV احتمال بروز سوءتفاهم را به حداقل می‌رساند و تضمین می‌کند که مترجمان/ واسطه‌های فرهنگی این فرآیند و اهداف فعالیت‌ها و جلسات را می‌شناسند. همچنین پیشنهاد شد که آموزش‌های کمک‌های اولیه روانی (PFA) برای همه کارکنان ترتیب داده شود تا آنها در زمینه ایجاد ارتباط با زنان به اعتمادبه‌نفس کافی دست یابند و از رویکردهای نامتناسب اجتناب‌پذیر دوری کنند، محدودیت‌های کمک‌های خود را بشناسند و بدانند که چگونه باید زنان را به مراکز خدماتی پیوند دهند.

همان‌طور که ذکر شد، آگاهی فرهنگی بسیار مهم است. آموزش‌های مربوط به آگاهی فرهنگی برای همه کارکنان، صرف‌نظر از جایگاه آنان، مهم است. جنبه‌های فرهنگی کلیدی همه افراد مرتبط با این فرآیند باید مد نظر قرار بگیرد.

موضوع مهم دیگر هدایت و پایش همه کارکنان مرتبط با این فرآیند است. از آنجاکه زنان ممکن است تجربیات حساسی را مطرح کنند، کارکنان باید بتوانند انواع احساسات را مدیریت کنند.

• مطمئن شوید که مترجمان/ واسطه‌های فرهنگی از آموزش‌های مناسب، مثلاً درباره موضوع بحث یا ترجمه، بهره‌مند می‌شوند.

• تک‌تک کارکنان را با کمک‌های اولیه روانی (PFA) آشنا کنید

• با فرهنگ‌های مختلف کارکنان هریک از ارائه‌دهندگان خدمات و شرکت‌کنندگان آشنا شوید.

• آموزش‌های اولیه مراقبت از کودک را به کارکنان ارائه کنید زیرا آنها با مادران و کودکان سروکار دارند.

G. مرزبندی و مدیریت انتظارات

برای محافظت از تک‌تک کارکنان، مرزبندی بین گروه و زنان ضروری است. کارکنان IRC تشخیص دادند که زنان معمولاً با مترجمان ارتباط بهتری برقرار می‌کنند. دلیل این نزدیکی ممکن است این واقعیت باشد که مترجمان/ واسطه‌های فرهنگی و شرکت‌کنندگان زبان مشترکی داشتند و مانع زبانی بین آنها وجود نداشت.

مرزبندی شفاف از همان ابتدا روشی برای محافظت عاطفی از مترجمان/ واسطه‌های است. لازم است که ساعات کاری بین زنان تقسیم شود و از آنها خواسته شود که از ارائه اطلاعات شخصی، مانند شماره تلفن محل کار کارکنان، به افراد خارج از گروه خودداری کنند.

در ضمن، لازم است که نقش تک‌تک کارکنان و قابلیت‌های آنان، بسته به نقش مرتبط، برای زنان تشریح و یادآوری شود.

• بین زنان و اعضای گروه مرز دقیق تعریف کنید.

• نقش تک‌تک اعضای گروه را به زنان اعلام کنید.

• روش و زمان تماس گرفتن با گروه را به زنان اطلاع دهید.

• از زنان بخواهید که اطلاعات کارکنان را فاش نکنند.

• جلسات گروهی منظمی برای بررسی مشکلات، ارائه راهکار و پیشگیری از فشار و فرسودگی عاطفی برگزار کنید

• نظارت بالینی انجام دهید

H. هدایت جلسات با زنان جوامع پناهنده/مهاجر

a. استفاده از زبان/واژگان

استفاده از زبان و واژگان مناسب در فعالیت‌ها و جلسات برای حفظ اثربخشی جلسات ضروری است. زنان و کارکنان گاهی عبارات علمی و فنی را نمی‌فهمند؛ بنابراین، لازم است که سبک ارتباط بر اساس یکپارچگی و ترجیحات گروه تنظیم شود. مفاهیمی که ممکن است برای برگزارکنندگان شفاف باشد، شاید برای شرکت‌کنندگان چندان آشنا نباشد و برعکس. تشریح نظری GBV

برای بسیاری از زنان موضوعی عادی نیست. استفاده از مثال، تصویر و دیگر ابزارهای بصری برای تکمیل مباحث نظری روش سودمندی است و به زنان برای درک بصری و شناخت بهتر عبارات و مفاهیم دشوار کمک می‌کند. سرانجام، زنان باید بتوانند درباره عباراتی که به کار گرفته می‌شود و مورد پذیرش آنها واقع می‌شود، تصمیم‌گیری کنند.

شرکت‌کنندگان با مقایسه وضعیت کشور خود با یونان، در بحث شرکت کردند. این روند به شناخت مفاهیم کمک کرد. بدین ترتیب، بحث با روش‌های تعاملی و تبادل اطلاعات تقویت شد. از طریق این تعامل، شرکت‌کنندگان و کارکنان IRC دانش خود را توسعه دادند و مهارت‌های نرم خود را بهبود بخشیدند.

در ضمن، در مواردی که برگزارکنندگان جلسات را هدایت می‌کردند، اغلب پیش می‌آمد که برخی از زنان شرکت‌کننده تجربیات شخصی خود را که در وطن خود یا یونان تجربه کرده بودند، بیان کنند. این تجربیات گوناگون شامل افراد اهل یونان یا دیگران بود. برگزارکنندگان تلاش‌های آنان را تایید و باور می‌کردند و آنها را زیر سوال نمی‌بردند. بدین ترتیب، زنان احساس امنیت و قضاوت نشدن می‌کردند و به تبادل تجربیات مشترک ادامه می‌دادند. در ضمن، برخی از آنان از کارکنان IRC می‌پرسیدند که آیا آنها نیز تجربیات مشترکی در یونان داشته‌اند یا خیر. پاسخ گروه (در آن زمان، زنان اروپایی سفیدپوست) به این پرسش منفی بود. شرکت‌کنندگان از صداقت آنها تشکر می‌کردند و آنها را زیر سوال نمی‌بردند. بدین ترتیب، زنان شرکت‌کننده احساس امنیت و قضاوت نشدن می‌کردند و به تبادل تجربیات مشترک ادامه می‌دادند.

b. مدیریت افشا

در موارد افشا، بهتر است بحث رو-در-رو با برگزارکننده و مترجم/ واسطه فرهنگی صورت بگیرد تا زنان از گزینه‌های موجود آگاه شوند و امکان معرفی آنها به سازمان‌های دیگر، در صورت تمایل زنان، فراهم شود. در روند برگزاری جلسات، لازم است که فرد افشاکننده تایید شود، بحث گروهی صورت بگیرد و پرسش راهنمای مرتبط با موضوع مطرح گردد. پس از جلسه، برگزارکننده باید شخصاً با فرد تماس بگیرد.

c. مراقب ملاحظات و اندازه گروه باشید

شناخت گروه و ملاحظات قدرت و توجه به اندازه گروه عامل مهم دیگری است که بر کارایی جلسات گروهی تاثیر می‌گذارد. بهتر است زنان به گروه‌های کوچک چهار-نفره، بر اساس زبان بومی، تقسیم شوند تا کار ترجمه آسان‌تر شود. تجربه ما آشکار کرد که کوچک بودن گروه‌های شرکت‌کننده باعث می‌شود که زنان تجربیات خود را آسان‌تر مبادله کنند، زمان صحبت با یکنواختی بیشتری بین زنان تقسیم شود، و زنان مشارکت فعال‌تری در مباحث داشته باشند.

برخی شرکت‌کنندگان مشارکت بیشتری در بحث داشتند و برخی کم‌تر بودند. این موضوع باید در ابتدای جلسات ذکر شود تا شرکت‌کنندگان امکان صحبت را برای تکتک افراد فراهم کنند. برخی شرکت‌کنندگان خواستار همگروهی با آشنایان خود بودند، زیرا با آنان احساس راحتی بیشتری می‌کردند. برخی نیز با آشنایان خود احساس راحتی کمتری داشتند. در مجموع، از آنجاکه زنان عضو یک جامعه واحد هستند، این احتمال وجود دارد که از قبل با هم آشنا باشند و ملاحظات بین‌فردی/خانوادگی/اجتماعی بر رفتار آنها تاثیر بگذارد.

• مطمئن شوید که همه زنان تکتک مفاهیم ارائه‌شده و بحث‌شده را می‌فهمند.

• از اصطلاحات ساده استفاده کنید تا موضوع به‌خوبی درک شود.

• از مثال و تصویر استفاده کنید تا زنان اصطلاحات فنی و علمی را متوجه شوند.

• اجازه دهید که زنان وضعیت کشور خود را با وضعیت کشور میزبان ارزیابی کنند تا درک آنان از مفاهیم تقویت شوند و موضوعات را به خوبی بفهمند.

• مشکلات زنان را تایید کنید، آنها را زیر سوال نبرید و درباره آنها قضاوت نکنید. این مشکلات ممکن است در جوامع مختلف متفاوت باشد.

• به پرسش‌های آنان صادقانه پاسخ دهید تا بین شما اعتماد ایجاد شود.

• به اندازه گروه توجه کنید. بسته به موضوع بحث، کوچکتر بودن گروه ممکن است باعث شود که زمان صحبت به شکل برابر بین شرکت‌کنندگان تقسیم شود.

• مطمئن شوید که تکتک زنان تجربیات خود را به راحتی با دیگر اعضای گروه در میان می‌گذارند.

• در روند تشکیل گروه‌های مباحثه، به روابط قدرت مختلف که ممکن است بین اعضای یک جامعه برقرار باشد، توجه کنید.

۱. کمک‌رسانی به زنان جامعه

کمک‌رسانی به زنان و شناسایی آنان به این منظور، ممکن است دشوار باشد. همکاری با دیگر فعالان و سازمان‌های ارائه‌دهنده خدمات به زنان یا مستقیماً با گروه‌های اجتماعی، نخستین مرحله از این فرآیند است. ذینفعان این سازمان‌ها اغلب این اطلاعات را با دیگر زنان در میان می‌گذارند و از آنها برای پیوستن به فعالیت‌ها و دریافت خدمات دعوت می‌کنند.

زنان پیشنهاد کردند که پوشش دادن به تعداد بیشتری از زنان و آگاه ساختن آنها از مساله GBV و خدمات ویژه زنان، ممکن است زمینه‌ساز انتقال اطلاعات به دیگر اعضای جامعه باشد. آنها تاکید کردند که وجود پرونده مکتوب درباره GBV یا اطلاعات تماس ارائه‌دهندگان خدمات مربوط به GBV ممکن است سبب تسهیل ارتباطات و تضمین ایمنی آنان شود، زیرا آنها فقط اطلاعات رسمی GBV را به اشتراک می‌گذارند که ممکن است به صورت تبلیغات تفسیر شود.

در ضمن، شناسایی مکان‌های معاشرت زنان، در کنار مکان‌های مورد نظر ارائه‌دهندگان خدمات، برای خدمت‌رسانی به تعداد هرچه بیشتری از زنان ضروری است. برخی مکان‌هایی که زنان ذکر کرده بودند مثلاً کلیسا، سازمان مرتبط با یک جامعه خاص و آرایشگاه زنانه بودند. بهره‌گیری از زنان حاضر در آن مکان‌ها به عنوان نقاط مرکزی اجتماعی راهی برای افزایش تعداد زنان تحت پوشش است.

کمک‌رسانی به زنان ساکن اردوگاه‌ها به فرآیند متفاوتی نیاز دارد، به‌ویژه اگر سازمان برگزارکننده فعالیت‌ها در داخل اردوگاه فعال نباشد. بازخوردهای دریافتی از زنان حاکی از آن است که کمک‌رسانی به زنان با مراجعه مستقیم به چادر یا کانتینر در اوقات تنهایی آنها و ارائه اطلاعات شفاهی درباره فعالیت، بهترین راه پیشبرد امور است. از توزیع پوستر یا نصب آنها در مکان‌های عمومی باید خودداری شود.

• مکان‌های معاشرت تکتک جوامع را شناسایی کنید (کلیسا، سازمان اجتماعی)

• با سازمان‌هایی که فقط با زنان سروکار دارند تماس بگیرید

• در مکان‌های شهری، برگه‌های کوچکی در اختیار زنان قرار دهید تا، در صورت فراهم بودن شرایط، به توزیع آنها بپردازند

• در اردوگاه‌ها، بررسی کنید که آیا انتقال دهان به دهان اطلاعات موثر است یا خیر

ل. توانمندسازی و ادغام⁶

مشارکت دادن زنان در فعالیتهای مرتبط با آنها، گام اول برای توانمندسازی آنان و تقویت پایداری مداخلات احتمالی است. با زنان مشورت شد و دیدگاه آنها برای طراحی گامهای بعدی فرآیند ذکر شده در این سند راهنما بررسی و به کار گرفته شد. از زنان همچنین درباره الزامات ایجاد حس انگیزش، توانمندسازی و ابزارهای هم‌آمیزی آنها در جامعه محلی سوال شد.

دسترسی به آموزش برای فرزندان مساله‌ای بود که اغلب در بحثها مطرح می‌شد. این واقعیت، به گفته آنها، مانعی در مسیر هم‌آمیزی آنهاست. برخی مادران به موضوع مادر (اغلب مجرد) بودن بزرگ کردن کودکان در کشور بیگانه، در جایگاه یک زن پناهنده/مهاجر ساکن یونان، اشاره کردند. فراهم نبودن امکان ثبت‌نام فرزندان در مهدکودک و/یا دبستان به این معناست که آنها اغلب از دسترسی آسان به خدمات، کلاس درس و فعالیتهای گروهی محرومند. این وضعیت گزینه‌های توانمندسازی آنان را محدود می‌کند. در مورد نقش آنها به عنوان نقاط مرکزی اجتماعی، همراهی همیشگی با کودکان باعث می‌شود که نتوانند به دیگر زنان جامعه کمک و آنها را راهنمایی کنند.

کلاس‌های مهارت‌آموزی انگیزه، توان و حس هم‌آمیزی بیشتری در آنها ایجاد می‌کند. از این کلاس‌ها می‌توان به زبان یونانی و انگلیسی، آموزش‌های حرفه‌ای در زمینه آشپزی، خیاطی، کاردستی، آرایش، آرایشگری، گردشگری و پذیرایی، مراقبت از کودکان و سالخوردگان، کلاس‌های IT و سواد دیجیتال، مشاوره شغلی، شامل نوشتن رزومه به زبان یونانی اشاره کرد که زنان نیز علاقه‌مندی خود را به این حوزه‌ها ابراز کرده‌اند. این کلاس‌ها به ایجاد مهارت‌های لازم برای ورود به بازار کار کمک می‌کند. پیش‌شرط مشارکت آنها، گزینه‌های جایگزین مراقبت از کودک است. برخی زنان تاکید کردند که یادگیری زبان یونانی برای آنها دشوار است و ترجیح می‌دهند که ابتدا انگلیسی بیاموزند. در ضمن، برخی شرکت‌کنندگان می‌خواهند به دیگر کشورهای اروپایی سفر کنند. به همین دلیل مایل به یادگیری انگلیسی یا دیگر زبان‌های اروپایی، مثلاً آلمانی، هستند.

مکان‌های اختصاصی ایمن زنانه احساس توانایی در آنها ایجاد می‌کند. مکان‌هایی در آنها بتوانند مرتباً با یکدیگر دیدار کنند و درباره تجربیات مشترک، مشکلات جاری پیش روی زنان و روش حمایت از آنان گفتگو کنند، و مکان‌هایی که در آنها بتوانند لحظات خوشی را مثلاً از طریق شنیدن موسیقی، نوشیدن چای، آشپزی یا رقص یا فراموش کردن مشکلات روزمره، سپری کنند. آنها بر لزوم اجرای طرحهای بلندمدت برای FP های زنان و افزایش تعداد جلسات، ترجیحاً هفتگی، تاکید کردند.

• به زنان کمک کنید تا فرزندان‌شان را در پیش‌دبستانی و دبستان ثبت‌نام کنند.

⁶ هم‌آمیزی اصطلاحی بود که زنان در جلسات مکرراً از آن استفاده می‌کردند. ما تصمیم گرفتیم که در این سند از عبارات آنها استفاده کنیم و این اصطلاح را حفظ کردیم. البته، با توجه به این که هم‌آمیزی اصطلاح گسترده و هدف دیرپایی است، باید ذکر کرد که آنها از آن برای نشان دادن حس تعلق به یک مکان، مشارکت و پذیرش و دستیابی به درجه‌ای از استقلال به کار می‌بردند. آنها همچنین این عبارت را برای نسلهای بعدی، به معنای هم‌آمیزی فرزندان، مثلاً از طریق دسترسی برابر به همه سطوح آموزش، نیز به کار می‌برند زیرا در بسیاری از موارد، فرزندان آنها در مدرسه ثبت‌نام نمی‌شوند.

• کلاس‌های زبان برای زنان برگزار کنید

• به زنان آموزش‌های حرفه‌ای ارائه کنید (آشپزی، پرستاری، نظافت، هتل‌داری، خیاطی، کاردستی و سواد دیجیتال)

• با ارائه مشاوره شغلی، زنان را به سمت بازار کار هدایت کنید و روش نوشتن رزومه را به آنها بیاموزید

• مکان و زمان لازم برای فارغ کردن زنان از مشکلات روزمره را فراهم کنید

K. ملاحظات جلسات راه دور

از آنجاکه جلسه آخر در دوران قرنطینه دوم یونان برگزار شد، این جلسات به صورت آنلاین در واتساپ، که زنان آن را به عنوان برنامه ترجیحی برگزیده‌اند، برگزار می‌شود. برای برگزاری روان جلسات، کارکنان IRC با ارائه کارتهای اعتباری مخابراتی اضافی، دسترسی زنان به اینترنت برای شرکت در جلسات را تضمین کردند. در ضمن، کارکنان حس ایمنی زنان برای گفتگو درباره GBV در محل زندگی خود را ارزیابی کردند.

• مطمئن شوید که شرکت‌کنندگان به راحتی می‌توانند درباره موضوعات خاص در منزل صحبت کنند.

• مطمئن شوید که شرکت‌کنندگان برای حضور راه دور در مباحث گروهی به اینترنت دسترسی دارند.

7. نتیجه گیری

در یکی از جلسات، یکی از زنان اظهار کرد: «هیچ‌کس به ما یاد نداد که چطور از خودمان محافظت کنیم، همیشه یک نفر بالاتر از ما وجود دارد: پدر، برادر، مادر. خانواده ما آزادی ما را سلب کرده است. ما حتی اختیار انتخاب لباس یا شوهر را نداریم». این اظهار نظر حاکی از فقدان پویایی است که زنان آن را عادی و به عنوان قدرت احتمالی پذیرفته‌اند. ساختارهای مردسالارانه زنان را به این باور رسانده است که نیازهای آنها در اولویت نیست، این که آنها اختیار بدن‌های خود را ندارند و این که مردان مهمتر هستند. بدین ترتیب زنان از خودشان و از یکدیگر دور افتاده‌اند. برای زنان مهاجر/پناهنده‌ای که تبعیض میان‌بخشی را در جایگاه زن و مهاجر/پناهنده تجربه کرده‌اند، این مشکل شدیدتر است.

در FGD ها، جلسات آموزش و پیگیری، ما سعی کردیم فضایی برای زنان ایجاد کنیم که در آن بتوانند به معرفی نیازهای خود، شناسایی مشکلات مشترک مربوط به زندگی در مناطق شهری آتن، ترک کردن باورهای مردسالارانه مانند موارد ذکر شده در بند پیشین، یادگیری روش حمایت از دیگر بازماندگان GBV، آشنایی با خدمات موجود، و حمایت از یکدیگر در مسیر تبدیل شدن به نقاط مرکزی GBV در جوامع خود، بپردازند.

این سند راهنما روش‌شناسی IRC، فرآیند و یافته‌های جلسات و تاثیر این طرح آزمایشی بر جامعه را شرح داده است و برخی پیشنهادها برگرفته از دانش به‌دست‌آمده از همکاری زنان را مطرح کرده است. ارائه‌دهندگان خدمات می‌توانند این پیشنهادها را در روند تعامل خود با زنان جامعه و در طرحهای آینده، مانند طرح جاری، که ایجاد مسیرهای ارجاع GBV جامعه-محور و مبتنی بر نیازهای زنان و دختران مهاجر را دنبال می‌کند، به کار ببندند. پیشنهادهای کلیدی عبارتند از:

- مطمئن شوید که شرکت‌کنندگان می‌توانند به ساختمان ارائه‌دهندگان خدمات مراجعه کنند و این حضور بار مالی به آنها تحمیل نمی‌کند.
- از طریق پلتفرم‌های توافق‌شده پیوسته با زنان ارتباط برقرار کنید.
- در محیط جلسات/خدمات، امکانات مراقبت از کودکان فراهم کنید.
- گروهی متشکل از فقط اعضای مونث ترتیب دهید.
- روال‌های فرهنگی را در نظر بگیرید و جوی دوستانه و عاری از تبعیض ایجاد کنید.
- دانش کاملی درباره خدمات موجود در اختیار زنان قرار دهید و ارتباط آنها را رسماً با ارائه‌دهندگان خدمات برقرار کنید.
- مطمئن شوید که مترجمان/ واسطه‌های فرهنگی و همه کارکنان از آموزش مناسب در زمینه GBV و PFA برخوردار می‌شوند.
- بین زنان و اعضای گروه مرز دقیق تعریف کنید و از همان ابتدا نقش تکتک اعضای گروه را به زنان اعلام کنید.
- جلسات گروهی هفتگی برگزار کنید.
- از زبان ساده استفاده کنید، مثال و تصویر ارائه کنید و درباره درک شرکت‌کنندگان پیش‌داوری نکنید؛ از آنها سوال کنید.
- به اندازه گروه توجه کنید. بسته به موضوع بحث، کوچک‌تر بودن گروه ممکن است باعث شود که زمان صحبت به شکل برابر بین شرکت‌کنندگان تقسیم شود.
- در روند تشکیل گروه‌های مباحثه، به روابط قدرت مختلف که ممکن است بین اعضای یک جامعه برقرار باشد، توجه کنید.
- مکان‌های معاشرت هریک از جوامع (کلیسا، سازمان اجتماعی) را شناسایی کنید تا امکان کمک‌رسانی به زنان در محیط شهری فراهم شود.
- به زنان آموزش‌های زبان و آموزش‌های حرفه‌ای ارائه کنید (آشپزی، پرستاری، نظافت، هتل‌داری، خیاطی، کاردستی و سواد دیجیتال).
- مکان و زمان لازم برای اجرای فعالیت‌های تفریحی و فارغ کردن زنان از مشکلات روزمره را فراهم کنید.
- در جلسات راه دور، مطمئن شوید که زنان به جلسات دسترسی دارند و می‌توانند با ایمنی از منزل در جلسات شرکت کنند.

نقل قول از FP های اجتماعی زنان:

«در جلسات گروهی با حقوق خودم آشنا شدم و فهمیدم که زنان چگونه باید برای حقوق خود مبارزه کنند»

«می‌دانم که مثلاً برای دفاع از زنانی که در پارک قربانی خشونت می‌شوند، چه باید بکنم»

«از شما درس‌های بسیاری گرفتیم و اکنون می‌توانیم به دیگران کمک کنیم»

انجمن مرکزی زنان و دختران

به دنبال خانم هایی هستیم که مشتاق یادگیری بیشتر درباره حقوق زنان و دختران در یونان هستند و میخواهند به طور داوطلبانه زنان را در انجمنشان حمایت کنند.

نقش انجمن مرکزی زنان و دختران

به عنوان یک انجمن مرکزی برای زنان و دختران، با زنان و دختران انجمن خود در تماس مستقیم هستید که آنها را باهم به خدمات و شبکه ی مسایل مورد نگرانی انجمن پیوند دهید و همچنین به طور مستقیم با ارائه دهندگان خدمات که به GBV (خشونت جنسی) در آتن پاسخگو هستند، هماهنگ کنید. اطلاعاتی درباره خدمات فعال برای زنان و دختران تهیه میکنید و مستقیماً آنها را به ارائه دهندگان خدمات با موافقت قبلی ارجاع میدهید.

اهمیت یک انجمن مرکزی بودن:

- همه در یک مباحثه گروهی متمرکز شامل 6-8 زن در یک رده سنی شرکت میکنند. FGD ها (مباحثات گروهی متمرکز) بر عناوین زیر : خشونت علیه زنان و دختران و اینکه چگونه میتوانیم متحد باشیم، موانع در دسترسی به خدمات برای زنان و دختران با تمرکز بر خدمات GBV (خشونت جنسی)، و شناسایی موضوعاتی که برای شما جالب می باشند، موضوعاتی که به یک انجمن مرکزی برای زنان و دختران و نیز نیاز های شما در این مسولیت مربوط میباشند
- انجمن کانون های مرکزی در جلسات آموزشی ای شرکت میکنند که موضوعات زیر را پوشش میدهند: حقوق زنان و دختران در یونان، انواع GBV (خشونت جنسی) و مجموعه اصطلاحات، گفتگو با نجات یافتگان، دفاع از خود، نیاز های مربوط به حقوق زنان و دختران که با تعصبات شخصی مبارزه میکنند، و دیگر موضوعات که طی مباحثات شناسایی می شوند.

توضیح انتظارات انجمن کانون مرکزی

- شبکه ای شامل ارائه دهندگان خدمات GBV (خشونت جنسی) در مناطق شهری آتن
- با زنان و دختران جامعه ارتباط برقرار کنید و نیازهای آنها را بشنوید
- انجام بررسی امنیت از راه دور بر اساس مشاهده و حمایت از نیازهای دفاعی زنان و دختران
- همکاری با IRC در کوشش های طرفدارانه و شناسایی راه های افزایش دسترسی برای زنان و دختران به خدمات و روش های پیشبرد خدمات

- شبکه سازی با زنان و دختران به واسطه بهترین تمرینات برای دسترسی به خدمات در زمان درست

ارائه میدهد IRC

- کارت شارژ هایی برای پوشش هزینه مکالمات ماهانه انجمن های مرکزی با ذی نفعان و ارائه دهندگان خدمات
- جلسات پیگیری مربی گری برای بحث درباره پیشبرد و ادرس دهی مسایل
- هزینه های حمل و نقل (بلیط اتوبوس و مترو) برای شرکت در تمام جلسات
- ارائه مدرک مشارکت، پس از اتمام برنامه

موارد مورد نیاز

- دانش حداقلی درباره حقوق زنان و دختران و اهمیت حمایت زنان و دختران
 - متعهد بودن به دلیل مقابله با سکسیسم و خشونت علیه زنان و دختران
 - همدلی
 - دسترس پذیری و متعهد بودن برای شرکت در مباحثات گروهی متمرکز، جلسات آموزشی و پیگیری جلسات مربی گری (ماه ژوئیه-سپتامبر سال 2020)
 - پایبندی به اصول عدم تبعیض ، احترام ، محرمانه بودن ، ایمنی و عدم قضاوت
- بعد از اولین تماس از طریق تلفن ، یک جلسه اطلاع رسانی برگزار می شود. داوطلبان براساس شرایط فوق الذکر انتخاب می شوند.

Information Session for Women and Girls Community Focal Points

Introduction and Project Description: For IRC

- Introduce ourselves and describe the program:
 - It is part of a bigger project focusing on migrant and refugee women and girls, with a focus on connecting GBV survivors to services.
- Elements:
 - FGD, Training, coaching sessions.
- Objectives: to train and introduce community FPs who will themselves undertake the task of empowering women and girls and referring GBV survivors from their community to the services. They will gain skills and experience, give back to their communities. Commitment is required, although this is not a paid job with specific timeslot.

Ask if she has any questions about the ToR before the discussion begins. Proceed to questions

Learn about W&G Community focal Point

Name:

Age:

Area where living:

1. What inspired you to choose to be a focal point for women and girls in your community?
2. Why is it important to focus on violence against women and girls, and have this role?
3. As a focal point for your community, what support do you envision providing to women and girls; for survivors of GBV?
4. With your current situation, will your household be supportive of this role?
5. What support would you need from IRC in this role?

Scheduling

1. Ask about their overall availability and degree of commitment for the following three-four months.
2. Check their availability for the Focus Group Discussion: Are you available on x?
3. Do you have children? (If yes can we provide childcare during the meetings?)

Next Steps

Do you have more questions regarding the program? Is there something you would like to discuss further?

We will contact you via phone, is that ok?: Yes or No

Do you have any concerns about us contacting via phone?

We will inform you about next steps for the FGDs and training on (give specific date)

THANK YOU FOR YOUR TIME and volunteering to support women and girls in your community.

GBV Assessment Tools

FOCUS GROUP DISCUSSION

Note: This tool should be used during small group discussions. The team should ensure participants that all information shared within the discussion will remain confidential; if the secretary takes down notes, s/he will not have any information identifying or associating individuals with responses. Some of these questions are sensitive. You should take all potential ethical concerns into consideration before the discussion, considering the safety of respondents, ensuring that all participants agree that no information shared in the discussion will be divulged outside the group, and obtaining informed consent from participants. The group should be made of like members – community leaders, adult women, youth, adolescent girls, etc. – should not include more than 10 to 12 participants, and should not last more than one to one-and-a-half hours.

In order to increase acceptance and ensure that participants are not the targets of community suspicion, threats or violence, be sure to consider:

1. If you do not feel it is safe to have this discussion, or that it may cause risk for staff or participants, do not proceed.
2. Before mobilizing participants, meet with community leaders and/or local government to explain the purpose of the assessment visit – to better understand the health and safety concerns affecting women and girls after the crisis – and the presence of the assessment team in the community.
3. Where possible, link with a range of local women's leaders – formal and informal – during participant mobilization. Women leaders may be involved in one focus group, but should not be present in all groups to ensure that women feel free to speak openly.
4. Where relevant, carry out focus group discussions in the displaced, refugee or returnee community, as well as in the host community.
5. Ensure that staffs facilitating focus group discussions do not ask probing questions in an effort to identify the perpetrators of violence (i.e., one specific group).

Focus group discussion facilitator:

Secretary (if applicable):

Geographic region: Urban Athens

Date: _____

Location: _____

Translation necessary for the interview: Yes No

If yes, the translation was from _____ (language) to _____ (language)

Sex of FGD participants: Male Female

Age of FGD participants:

- 10-14 years
- 15-19 years
- 20-24 years
- 25-40 years
- Over 40 years

ESSENTIAL STEPS & INFORMATION BEFORE STARTING THE FOCUS GROUP DISCUSSION

Introduce all facilitators and translators

Present the purpose of the discussion:

- General information about your organization
- Purpose of the focus group discussion is to understand **concerns and needs** for women and girls
- Explain what you will do with this information and make sure that you do not make false promises
- Participation is voluntary
- No one is obligated to respond to any questions if s/he does not wish
- Participants can leave the discussion at any time
- No one is obligated to share personal experiences if s/he does not wish
- If sharing examples or experiences, individual names should not be shared
- Be respectful when others speak
- The facilitator might interrupt discussion, but only to ensure that everyone has an opportunity to speak and no one person dominates the discussion

Agree on confidentiality:

- Keep all discussion confidential
- Do not share details of the discussion later, whether with people who are present or not
- **If someone asks, explain that you were speaking about the health problems of women and girls**

Ask permission to take notes:

- No one's identify will be mentioned
- The purpose of the notes is to ensure that the information collected is precise

QUESTIONS

A. We would like to ask you a few questions about the security of women and girls in the urban Athens:

1. In this community is there a place where women and girls feel unsafe or try to avoid? (Day? Night?) What is it that makes this place unsafe?
2. According to you, what could be done in this community to create a safe environment for women and girls?
3. Without mentioning names or indicating any one, according to you which group(s) of women and girls feels the most insecure or the most exposed to risks of violence in urban setting? Why? Which group(s) of women and girls feels the most secure? Why?
4. How does the family treat a woman or a girl who was the survivor of rape or sexual assault? How do they support her?
5. What do women and girls do to protect themselves from violence? What does the community do to protect them?

B. We would like to ask you questions about a possible incident: *Develop a short, contextually appropriate case study in which a woman is raped and is afraid to tell her family about what happened. Use this to frame the below questions. Be sure that the case study does not use a specific name for the woman, so it is clear that this exercise is hypothetical and is not linked to anyone specific in the community. A few sample case studies are provided below, but must be adapted and selected based on the context.*

Sample case study 1: A woman from Iran took a taxi from Eleonas camp to go to visit a family friend in the city center. Her husband told her that is safer for her to take a taxi rather than going by public transportation.

She gave the address to the taxi driver in a letter. The taxi driver was persistently looking her through his front mirror. She felt bit threaten and afraid but she couldn't do anything for that. The taxi driver after some blocks stopped the car on a narrow road and no one was around. He grabbed her out of the car and the woman started to scream but the taxi driver closed her mouth and started raping her. The woman felt frozen and she couldn't do anything to protect herself. The taxi driver left her in the street and himself drove away and the woman was not able to take the ID car number. She was crying and was feeling helpless and lost and didn't know what to do and how she could reach the camp. After walking alone for some time she found a metro station, she went back in the camp but she did not say anything to her husband. After quite long time the woman went to the midwife in the camp due to vaginal discharge. The midwife diagnosed sexual transmitted infection and started asking the woman about her sexual life. The woman after a while revealed to the midwife what had happened to her. The midwife stopped the consultation and immediately informed the doctor and the doctor informed the social worker of the municipality and the social worker informed the site management.

Sample case study 2: During an ethnic conflict in Athens city center a woman's husband from Syria left from home to defend his community. While he was gone, a strange man rang her bell and he said that he came to visit her husband and that they are friends. When the man entered the house the woman realized that was that man from her community that use to look at her persistently and some time he had also harassed her. The woman never told her husband because she was afraid that she will be isolated in the house and her husband will blame her. She asked him what does he want and she threat him that she will inform her husband and that he will kill him if something happens to her. The man grabbed her in the floor and started raping her by telling her that if she says anything to her husband the same will happen to her adolescent daughter that goes to school every day. The woman lost her period and she realized after two months that she is pregnant from the attacker. She couldn't dare to share with anyone, so she decided to visit a day center and she asked for an abortion. The doctor claimed that is too late while she is more than 3 months pregnant and the abortion could not be performed. The woman started crying and she revealed that the pregnancy is due to rape. The doctor insisted that she will have to carry on with the pregnancy and that is too late for termination of pregnancy.

Sample case study 3: An Afghan woman, a mother of five underage children approaches a social worker in the municipality of Athens. She claims to the social worker that her husband is constantly forcing her to have sex with him before giving her money to her children. She begins to cry, saying that she is also not allowed by her husband to work and forbids her from using any method of contraception without his permission. The woman feels desperate and her main concern is that she does not want to become pregnant again, she does not know what to do. The social worker says that she can't do anything for her and husband and that this is a family matter that she has to solve. However she says that if something bad happens to her she will be there to support.

6. If a woman reported that she experienced violence similar to the woman in the story and that she asked for help and she did not receive it, how many of you would believe her story?
7. Why do women and girls hesitate to share experiences like this with other people?
8. Where could this woman go to receive appropriate assistance? What kind of assistance and support could she receive in urban setting?

C. We would like to ask you some questions about the services and assistance available:

9. What do women usually do after they have experienced such violence? Do they seek help?
10. When a woman or girl is the survivor of violence, where does she feel safe and comfortable going to receive medical treatment?
11. Are there other services or support (counseling, women's groups, legal aid, etc.) available for women and girls that are survivors of violence?
12. Do you feel there are problems/ obstacles when a woman from your community needs to access these services? What are these obstacles?
13. Are the services culturally sensitive? (i.e. do they take into account the specific cultural background of the beneficiaries)?
14. Are the services adequate? Are they satisfied? What would you suggest as an improvement to the existing services?

D. COVID-19

15. Has there been an increase in security concerns affecting girls and women since COVID-19 started?

IF YES

16. What types of violence have women and adolescent girls reported since COVID-19, if different from above?
17. Have any community mechanisms been put in place by women or adolescent girls in the community to stay connected since COVID-19? If yes, explain.

F. Focal Points for Women and Girls

18. What type of positive community or environmental changes would you like to see so that women and girls feel empowered?

19. What is your vision for this role in supporting women and girls?

20. What learning sessions would be helpful to you? To women and girls? To the community in general?

CONCLUDE THE DISCUSSION

- Thank participants for their time and their contributions.
- Remind participants that the purpose of this discussion was to better understand the needs and concerns of women and girls since the crisis.
- Explain the next steps. Again, repeat what you will do with this information and what purpose it will eventually serve. Also inform participants if you will be back.
- Remind participants of their agreement to confidentiality.
- Remind participants not to share information or the names of other participants with others in the community.
- Ask participants if they have questions.
- If anyone wishes to speak in private, respond that the facilitator and secretary will be available after the meeting.